

Ez az írás nem létezne Rajk Judit türelme és folyamatos segítségnyújtása nélkül. Nagyon sokat jelentett a kiváló levéltáros és történész, a 2016-ban elhunyt Varga László munkája: a *Kádár János bírái előtt, Egyszer fent, egyszer lent 1949–1956* című kötete, amely nélkülözhetetlen forrás a Rajk-per esetében is (Osiris – Budapest Főváros Levéltára, Budapest, 2001). Ennyi évvel halála után köszönettel tartozom sokunk számára nélkülözhetetlen munkásságáért. Ugyancsak köszönöm a Blinken OSA archívumnak, Rév Istvánnak, Székely Katalinnak a segítőkész közreműködését, amely nélkül lehetetlen lett volna ezt a szöveget megírnom. Hasonlóképp köszönöm az ELTE és az MTA Könyvtára munkatársainak ugyancsak nélkülözhetetlen segítségnyújtását. Sokat tanultam a Rainer M. Jánossal folytatott beszélgetésekből, és sokat jelentett Schmal Alexandra munkája is, aki e szöveg több változatát látta s javította. Köszönöm mindkettejük áldozatkész türelmét. S nem tudom, mint lett volna, ha halála után, valóban nem sokkal, nem jelenik meg Rajk László *A tér tágassága* című életútinterjúja, amelyet Neki már nem köszönhettem meg, ellenben az azt készítő Mink Andrásnak itt és most igen. Köszönettel tartozom Bárány Tibornak, aki felhívta a figyelmem a fikcionalizmus, mint azt remélem, ebben az írásban is kiderült, politikai kontextusban is érvényesíthető kérdésére.

A Rajk-család síremlékének vázlatterve. Rajk László egyik utolsó rajza (2019. szeptember 4.)